

อะไรๆ ก็ Green

ดร.วิฑูรย์ สิมโบทดี
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

หลาย ท่านยังคงสงสัยว่า แนวความคิดเรื่อง “Green” ครอบคลุมมากน้อยเพียงใด

วันนี้ขอพูดถึง “Green Industry” ก่อน

ในอดีตเมื่อพูดถึง “อุตสาหกรรมสีเขียว” หรือ “Green Industry” ความหมายอาจจำกัดอยู่เพียงแค่อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการบำบัดของเสียและนำของเสียมาใช้ประโยชน์และอุตสาหกรรมที่ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวปฏิบัติที่จะเข้าสู่การเป็น Green industry ในอดีตจึงมุ่งเพียง 2 แนวทางหลักๆ คือ

- 1) การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Green/Clean Technology)
- 2) การพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-products)

แต่ความหมายดังกล่าวข้างต้นไม่ได้เป็นคำจำกัดความของ Green Industry อีกต่อไป เพราะ Green Industry ในปัจจุบันจะมีความหมายกว้างกว่านั้นมาก

“Green Industry” หมายถึง อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน (Sustainable Industry) บนพื้นฐานของความสมดุลใน 3 ส่วน คือ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการสร้างผลกำไรจากการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งจะเป็นความยั่งยืนอย่างแท้จริงของการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมในยุคนี้

บทเรียนในอดีตที่ผ่านมาพบว่า การให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมโดยสนใจที่ตัวเลขรายได้ หรือกำไรเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้อุตสาหกรรมนั้นๆ ยั่งยืนอยู่ได้อีกต่อไป ดังเห็นได้จากการเติบโตอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในเอเชียที่ทำให้คนหลายล้านคนมีงานทำ แต่สิ่งที่เป็นผลตามมาก็คือ การเผาผลาญทรัพยากรจำนวนมาก ความเสื่อมโทรมของธรรมชาติ การมีขยะและมลภาวะที่เพิ่มมากขึ้น จนเกินกว่าขีดที่สภาพแวดล้อมจะรับ

ได้ เมื่อขาดความสมดุลเช่นนี้ ผลเสียหายก็ปรากฏออกมาอย่างเปิดเผยไม่ปิดไม่มิด ไม่ว่าจะในรูปแบบของความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ สภาพภูมิอากาศที่แปรเปลี่ยนไป ภัยธรรมชาติ หรือภาวะโลกร้อนและอื่นๆ ความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้ มีค่ามากกว่าค่าใช้จ่ายในการป้องกันเสียอีก

สิ่งเหล่านี้ยังเป็นตัวเพิ่มแรงกดดันให้แต่ละประเทศทั่วโลกหันมาใส่ใจกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยมุ่งไปที่การพัฒนาที่ยั่งยืนบนฐานของการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รวมถึงมาตรการประหยัดพลังงานในรูปแบบต่างๆ ด้วย

ปัจจุบันแนวความคิดเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียว” นี้ได้พัฒนาก้าวหน้าตามลำดับจนเกิดเป็น “นโยบายอุตสาหกรรมสีเขียวแห่งเอเชีย” (Green Industry in Asia)

นโยบาย Green Industry in Asia มาจากร่างปฏิญญามะนิลา (Manila Declaration) ในการประชุม International Conference on Green Industry in Asia เมื่อเดือนกันยายน 2552 ที่ประเทศฟิลิปปินส์

นโยบายที่ว่าเป็นนโยบายหลักของการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย Green Industry โดยการมุ่งให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเฉพาะ SMEs ให้มีการใช้พลังงานและทรัพยากรในการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพและลดมลพิษสิ่งแวดล้อมและลดการปล่อยคาร์บอนให้น้อยลง โดยต้องการให้มีการผลักดันให้มีการดำเนินการเรื่องนี้ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกอย่างเป็นทางการ

ทุกวันนี้ แนวความคิดเรื่อง “Green” ยังแพร่ระบาดไปในวงการต่างๆ มากมาย โดยใส่คำว่า “Green” นำหน้าสิ่งต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็น Green Manufacturing, Green Mining, Greenmarket, Green Packaging, Green Network เป็นต้น โดยมุ่งเน้นไปที่การเยียวยารักษาโลกของเราใบนี้ให้คืนสู่ความเป็นธรรมชาติให้มากที่สุด (Save the World) ไม่เว้นแม้แต่ “Green Building” (ตึกสีเขียว) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย ครับผม!

